

शान्दित्वं त्रि० शान्दित्वं पञ्चम् यज् । गोत्रप्रवर्तके
भक्तियास्त्रकारके । सुनिभेदे मेदि० । भक्तियन्त्रे तन्मते
दिग्मात्रं दर्शितम् । तत्प्रियत्वात् शब्दे अमरः
शब्दभेदे च मेदि० ।

शान्त न० शो-क्त । शब्दे शतवृत्ति त्रि० अमरः । शब्दे ४ अये
त्रि० विद् । शब्दे ६ निमित्ते च त्रि० मेदि० । ७ धूसूरे
पु० अमरः । [अमरः शब्दसूरे शब्दरीरे च पु० मेदि० ।
शान्तकुम्भ न० शतकुम्भे गिरौ भयः अण् । शिखरगले
शान्तकौम्भ न० शतकुम्भे भयम् अण् दिपदृष्टिः । शि-
खरगले शब्दसूरे च दिक्पक्षोचः ।

शान्त न० शो-षिच्-तल्-त्-ल्युट् । शतनृकरणे श्विना-
शने च "शब्दे सर्वशब्दानां जायते पञ्चशान्तम्"
इति अधिकरणमात्रा । [चन्द्रप्रकाशे शब्दच० ।

शान्तपञ्चक पु० शतपञ्चमिव जायति कै-क स्त्री अण् ।
शान्तभीरु पु० शान्ता दुर्गताः पान्था भीरवो यस्याः पुन० ।
शमिकामेदे रत्नमात्रा । [वि० शो० ।

शान्तमान त्रि० शतमानेन क्रीतम् अण् । शतमानेन क्रीते
शान्तला स्त्री शान्त काशर्त्तं जाति ला-ङ । (चामकपा)
इष्टे भरतः ।

शान्तातप पु० स्रुतिकारके सुनिभेदे । तेन प्रोक्तं क । शान्ता-
तपीय तत्प्रोक्ते कर्मविपाकपथ्ये ।

शान्तव पु० शत्रुवे स्त्री अण् । शिरो अमरः । तस्य भावः
तेषां संबो वा अण् । शिरे शिरोप्रसूते च न० ।

शाद् पु० शद-चञ् । शब्दे शब्दरितृषु च अमरः ।

शाद्हरित पु० शादेन हरितकदम्बयुक्तः । शाब्दे देवे अमरः

शाद्वल पु० शादाः शन्रुतल दुर्गम् । वज्रवहरिततृणयुक्ते देवे
अमरः । [अशोशांशोत् अशोशांशित् ।

शान तेजने भ्वा० उभ० सक० सेट् स्त्री अण् । शीशांसति ते
शान पु० शान-अच् शो निशाने इत्युक्तेरनित्यः षष् ।
अस्त्रादीनां तीक्ष्णताकारके अन्तर्भेदे भरतः ।

शानी स्त्री शान-रन् ङोप् । रन्द्रवाङ्मयां शब्दच०

शान्त त्रि० शम-क्त । शमयुक्ते शययुक्ते च शम-
षिच्-क्त त्रि० । शान्तिं गमिते त्रि० । शनिर्वदस्याधि-
भावके रश्मिभेदे पु० मेदि० । शोभनपादराजकन्यावासु,
कषण्ण्डपत्न्यां श्मिभेदे च स्त्री राजनि० ।

शान्तरसनिर्गम्यं शा० द० शप० यथा

"शान्तः शमस्याधिभाव उत्तमप्रकृतिर्मतः । कुन्देन्दुचन्द्र-
प्लायः त्रीनारायणदैवतः । अन्तित्वादिनाऽशेषवस्तु-

विशारदा त्र या । परमात्मस्वरूपं वा तस्याश्वन-
मिज्जते । । पुण्याचनहरिच्छेत्तीर्षरश्मिनादयः । महा-
पुरुषसङ्गाद्यास्तस्योद्दीपनरूपिणः । रोमाञ्चाद्यास्तुभा-
वास्तस्य सुख्यभिचारिणः । निर्वेदहर्षकारणमतिभूत-
दवादयः । निरहङ्काररूपत्वाद्दयावीरादिरेष नो ।
दयावीरादी हि जीभूतवाङ्मनादौ अन्तरा मलयवत्या-
द्यन्तरागादेरन्ते च विद्याधरचक्रवर्त्तिताद्याग्नेर्देगनाद-
हङ्कारोपशमो न दृश्यते । शान्तस्तु सर्वप्रकारेणाहङ्कार-
प्रशमेकरूपत्वाच्च तत्त्वान्भविष्यति । अतश्च नागानन्दे
शान्तरप्रधानत्वमपास्तम् । ननु "न यत् दुःखं न सुखं
न चिन्ता न हेमरागो न च काचिदिच्छा । रसः स
शान्तः कश्चितो ह्यनन्दैः सर्वेषु भावेषु शमप्रमाणः"
इत्येवंरूपस्य शान्तस्य मोक्षावस्थायाश्चेत्तत्त्वमपास्त-
त्वायां प्रादुर्भावात् तत्त्व सङ्ख्यादीनामभावात् कथं
रश्मिमित्युच्यते । "युक्तविविक्तदयायामवस्थितो यः
शमः स एव यतः रश्मिमेति तदस्मिन् सङ्ख्यादेः
स्थितिश्च न विच्छेदः" । यथास्मिन् सुखाभावोऽप्युक्तस्तस्य
वैषयिकसुखपरत्वाच्च विरोधः । उक्तं हि "यज्ञ
कामदुःखं लोके यज्ञं दिव्यं महासुखम् । तृष्णाचय-
सुखस्यैते नाहंतः षोडशीं कलासु । सर्वकारमहङ्कार-
रहितत्वं व्रजन्ति चेत् । अतान्भविष्यन्ति दयावीरा-
दयस्तदा" । आदिशब्दात् धर्मवीरदानवीरदेवताविषय-
रतिप्रभृतयः" । [नव" इति तत्तर्पणमन्त्रः ।

शान्तनव पु० शान्तनोरपत्न्यम् अण् । भीष्मे "भीष्मः शान्त-
शान्तनु पु० हापरयुगभवे चन्द्रवंशे प्रतीपराजपुत्रे नृपभेदे
शान्तम् अण् । शान्ति-वा० उह । निवारणे मेदि० ।

शान्ति स्त्री शम-क्रिन् । शमनक्रोधादिव्ये श्विपदेभ्यो
मनसो निवारणे अमरः । शपद्रवनिवारणे श्विपदेभ्यो
च "यत्किञ्चिदस्तु संप्राप्य स्वल्पं वा यदि वा बहु ।
या तृष्टिर्जायते चित्ते सा शान्तिः कथ्यते बुधैः" पञ्चपु०
क्रियायो० उक्ते श्विपदेभ्ये इदृशांयाम् "सर्वज्ञा सर्वेश्व-
त्वात् शान्तित्वाच्छान्तिरुच्यते" देवीपु० । ७ पूजाहोम-
जपदानादिहारा गोचरविजानादिस्वपदद्वयोः शब्दः-
स्वप्रादिस्त्वितैहिकानिष्टैस्तृपापनिवृत्तौ च "यथा
शस्त्रप्रहाराणां कवचं विनिवारकम् । तथा देवोपधा-
तानां शान्तिर्भवति वारणम्" मन्त्रसाधुतवाक्यम् । सा
च मन्त्रसाधेऽपि कार्या नैमित्तिकत्वात् "नैमित्तिकानि
आश्रयानि निपतन्ति यथा यथा । तथा तथैव कार्याणि